ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

«Να κάνουμε τοέγκλημα πιο ατιμωτικό, δημοσιοποιώντας το», έλεγε ο Μαρξ. Αυτό και θα κάνουμε. Ξανά και ξανά.

του **Νίκου Μπογιόπουλου**

Το **σημειώσαμε** και στο φύλλο της ***«Real News»*** την Κυριακή. Θα το επαναλαβάνουμε και από τον ***«eniko»***. Για να συμβάλουμε στη μέγιστη δυνατή δημοσιοποίησή του. Για να το μάθουν όσο περισσότεροι γίνεται. Για να φτάσουν παντού όλα όσα κρύβονται πίσω από το «σωτήριον» της πολιτικής τους:

Την περασμένη Τετάρτη εγκρίθηκε στο ΟΗΕ το ψήφισμα 68/304 με 124 ψήφους υπέρ, 11 κατά και 41 αποχές. Το ψήφισμα επιδιώκει να θέσει περιορισμούς στους χρηματοπιστωτικούς «γύπες» ώστε να μην παρεμποδίζουν τις προσπάθειες των χωρών για αναδιάρθρωση του χρέους τους. **Το ψήφισμα μόνο «επαναστατικό» δεν είναι.** Περιλαμβάνει ακόμα και αναφορά ότι στις αναδιαρθρώσεις θα λαμβάνονται υπόψη οι πρωτοβουλίες του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας…

Εντούτοις στο ψήφισμα γίνεται λόγος:

α) *Για «αναγνώριση του δικαιώματος κάθε κράτους να αναδιαρθρώσει το δημόσιο χρέος χωρίς να πιέζεται ή να παρεμποδίζεται από κανένα μέτρο που προέρχεται από άλλη χώρα».*

β) *Αναγνωρίζει «το δικαίωμα κάθε κράτους να αναδιαρθρώσει το δημόσιο χρέος του χωρίς να πιέζεται ή να εμποδίζεται από εμπορικούς πιστωτές περιλαμβανομένων ειδικευμένων επενδυτικών ταμείων όπως τα hedge funds που αναζητούν κερδοσκοπικές αγορές σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές σε δευτερογενείς αγορές ώστε να επιδιώξουν την πλήρη πληρωμή του μέσω ρευστοποίησης (...)».*

γ) *Εκφράζει τις ανησυχίες του «που αφορούν τα αποκαλούμενα επενδυτικά ταμεία – όρνεα και τις εξαιρετικά κερδοσκοπικής φύσεως ενέργειές τους που θέτουν κίνδυνο για κάθε διαδικασία αναδιάρθρωσης του χρέους στο μέλλον τόσο για τις αναπτυσσόμενες όσο και για τις αναπτυγμένες χώρες».*

δ) *Προκρίνει πρωτοβουλίες για «να αντιμετωπιστούν οι ενέργειες των αποκαλούμενων επενδυτικών ταμείων – όρνεων, με στόχο να αποτραπούν τέτοια funds να επωφεληθούν από τη ρευστοποίηση εναντίον χρεωμένων χωρών που πιέζονται να διοχετεύσουν πολλές από τις πηγές πλούτου τους για να χειριστούν αυτή τη ρευστοποίηση υπονομε΄θυοντας έτσι τη διαδικασία αναδιάρθρωσης».*

ε) *Εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι «τα διεθνές χρηματοπιστωτικό δεν διαθέτει ένα υγιές νομικό πλαίσιο για μια ομαλή και προβλέψιμη αναδιάρθρωση κρατικού χρέους (...)».*

Όπως γίνεται αντιληπτό, δεδομένου του χαρακτήρα του ΟΗΕ όπως αυτός απορρέει από τον παγκόσμιο συσχετισμό δύναμης, αφενός το συγκεκριμένο ψήφισμα περισσότερο με ευχολόγιο μοιάζει παρά με ένα στιβαρό πολιτικό πρόγραμμα εξοβελισμού των διεθνών τοκογλύφων που γυροφέρνουν σαν ύαινες γύρω από τα υποψήφια θύματά τους. Αφετέρου δεν πρόκειται καν για καταληκτικό κείμενο, δεδομένου ότι το τελικό σχέδιο νόμου θα κατατεθεί προς ψήφιση στον ΟΗΕ πολύ αργότερα και σίγουρα όχι νωρίτερα από τα τέλη του 2014.

Και το ερώτημα τίθεται εύλογα:

Τι είναι εκείνο που θα περίμενε κανείς να πράξει στην συγκεκριμένη ψηφοφορία μια χώρα σαν την Ελλάδα; Ποια θα έπρεπε να είναι η στάση μιας χώρας που ταλανίζεται από το δημόσιο χρέος και **που οι κάθε λογής τοκογλύφοι «απαιτούν» να τους καταβάλει σε χρεολύσια και τόκους το ποσό των 139,8 δις. ευρώ (!) μέχρι το 2020;**

Τι θα περίμενε να πράξει κανείς μια κυβέρνηση σαν την ελληνική που ξέρει ότι ο λαός της καλείται από τα «όρνεα» να καταβάλλει το ποσό των 340,9 δις. ευρώ (!!!) μέχρι το 2030 σε τόκους και σε χρεολύσια (στοιχεία του Οργανισμού Διαχείρησης Δημόσιου Χρέους, διαβιβαστικό στη Βουλή, 13/3/2014).

Τι θα περίμενε κανείς να κάνουν ο κ.Σαμαράς και ο κ.Βενιζέλος, που τόσο ενδιαφέρονται για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους και που επιζητούν αυτή την περίφημη «πιστοποίηση» περί την βιωσιμότητά του;

Το απολύτως αναμενόμενο, το απολύτως επιβεβλημένο, το απολύτως αυτονόητο θα ήταν μια χώρα σαν την Ελλάδα, που της πίνουν το αίμα οι τοκογλύφοι, ένα τέτοιο ψήφισμα να το υπερψηφίσει. Με χέρια και με πόδια.

Όμως αυτή η κυβέρνηση φροντίζει να επιδεικνύει το ρόλο της ως πολιτικό όργανο της εγχώριας και διεθνούς κεφαλαιοκρατίας ακόμα και σε εκείνα όπου – αυτονόητα – θα έπρεπε έστω να προσποιείται. Εστω να υποκρίνεται.

Αλλά είναι τόσο δεσμευμένοι στα συμφέροντα που υπηρετούν που ούτε να υποκριθούν δεν μπορούν. Ούτε να προσποιηθούν δεν μπορούν. Κι έτσι τι έκαναν; Φρόντισαν από την συγκεκριμένη ψηφοφορία να... απέχουν!

Στον ΟΗΕ πέρασε ένα ψήφισμα που κάτι επιχείρησε να ψελλίσει ενάντια στους διεθνείς χρηματοπιστωτικούς κομπραδόρους, κι εκείνη, η ελληνική κυβέρνηση, αρνήθηκε να το ψηφίσει! Απείχε!

Πέρασε ένα ψήφισμα που κάτι μισόλογα πήγε να πει για όσους κάνουν παιχνίδι με το χρέος των χωρών, και η ελληνική κυβέρνηση αντί (έστω και υποκριτικά) να πάει με το μέρος του λαού της, πήγε με τους τοκογλύφους! Αντί να πάει με το λαό της, που – με πρόσχημα το χρέος – τα παιδιά του λιποθυμούν από την ασιτία στα σχολεία, που τα παιδιά του πεθαίνουν από τα μαγκάλια, που οι γέροντές του στήνονται στα συσσίτια, που 700.000 οικογένειες δεν έχουν ρεύμα, εκείνη, η ελληνική κυβέρνηση, πήγε με την Μέρκελ (που καταψήφισε το ψήφισμα). Η ελληνική κυβέρνηση, αντί να πάει με το λαό της, πήγε με τις υπόλοιπες κυβερνήσεις των χωρών της ΕΕ που όλες (μα όλες!), δείχνοντας για μια ακόμα φορά τι σημαίνει «ευρωενωσιακό πλαίσιο», είτε καταψήφισαν είτε απείχαν, επίσης, από την ψηφοφορία.

Αυτά έπραξε η κυβέρνηση στον ΟΗΕ. Ο,τι πράττει, δηλαδή, και στις «διαπραγματεύσεις»

της με τους εταίρους της. Εν ολίγοις είναι ώρα να φύγουν. Θα έπρεπε να είχαν φύγει ήδη. Από χτες.

Δημοσιεύθηκε την Τετάρτη 17 /9/2014 στο “enikos.gr”